

103. БЛАЖЕНА ВЕЧНОСТ

(На глас број 102.)

1. Вечности, речи радосна, Крепиш ме свагда изнова,
О почетак без краја! Вечности, радост без јада!

Срце ми радосно сада Не зна за јаде света;
Јер јаде, што их свет тај да, Вечност ми све засладит' зна.

2. Што сјаја има овај свет, Све ће то опаст' као цвет;
И проћи сасвим мора; Ал' вечност никад нема крај,
Вечно се блиста њезин сјај, Радост је њена вечна;
И Бог у слову свом вели, Да вечност не зна трулежи.
3. Шта је Христјана патња сва? Шта л' мученичка страдња та?
Шта л' крст и муке важе? На вагу када метнеш све
Кад узмеш све уједно, гле, Сам ти се рачун каже:
Живота вечног слава та, Она превагне све и сва.
4. Ах, видиш осуђене све, Њихове невоље вечне,
Ужасно ћ' бит' мучени, Како ћ' умират' без смрти,
Плакат' у највећој нужди, Од црва бит' грижени.
Колика ј' тада слава нам, Од свег' тог' бити слободним'?
5. У небу живе блажени Код Бога лета хиљадни,
Нигда с' уморит' неће. С' анђелим' ће се радоват',
Блаженства свагда сјај гледат', Мир им наслеђство биће:
Где Спас даје обећану Манну, свих анђела храну.
6. Ах, како жели снагом свом Срце ми овде за Тобом,
Животе неизмерни! Кад ли ћу једном доспет' там'
Куда ме вуче слаб мој ум У стан Твој, Боже вечни?!
Заборавит' ћу свет тај вас, Стараћу с' доћ' у неба крас!